

които отъ година на година по-високо се поддигахъ, нека кажъ нѣщо и за приятното.

Спомѣнахъ вече по-горѣ, че при „Славянската Бесѣда“ имаше разни клонове: пѣвческый, филхармоническый, забавителный и гимнастическый. Послѣдний не показва никаква особенна дѣятелность, а повече може да се похвалятъ пѣвческый и филхармоническый. Въ първия си спечели заслуги като управителъ на хора покойний г-нъ Харцеръ, а въ другия г. Д-ръ Петровичъ и г. капемайстеръ Хохола. За дѣто можъ всѣка година да се даватъ толкова концерти и пѣвчески вечеринки, трѣбва да благодаримъ на тѣзи два клона. И забавителный клонъ бѣ много дѣтеленъ, особенно прѣзъ всѣки зименъ сезонъ, често се приготвявахъ балове, танцователни вечеринки и пр. Прѣдсѣдателъ на клона, пишущий тия редове, знае най-добрѣ съ какви мжнотии се борихме отъ начало, а какъ послѣ тръгна все на по-лесно и по-сполучливо; и трѣбва да признаемъ, че вечеринкитѣ въ „Славянска Бесѣда“ бѣхъ всѣкога весели, най-прилични и най-дружески. Вѣрвамъ, че мнозина още отъ тогавашнитѣ врѣмена обичатъ да си припомняватъ ония приятни вечеринки и ония хубави концерти. Истина, че въ първитѣ години вечеринкитѣ бѣхъ скромни и концертитѣ не до тамъ усъвършенствувани, но прѣзъ послѣднитѣ години и едниѣ и другитѣ станахъ привлекателни и блѣскави. Такъвъ си е вървежътъ на работитѣ: отъ малкото расте голѣмото, отъ скромното — роскошното.

И така днесъ Бесѣдата станъ въ пълнѣ смисълъ центръ на столичния дружественъ животъ, къмъ когото се стрѣми всичката интелигенция: чиновници, учители, граждани и воени. Това го доказва постоянното уголѣмяване числото на членовѣтѣ: когато се основа дружеството — на 11 май 1880 год. имаше записани само 58 члена, въ края на 1881 г. — вече 249, а въ 1894 г. — 431 членове. Тия цифри показватъ най-добрѣ извънредния напрѣдѣкъ на „Славянската Бесѣда“.

Изложенитѣ факти щѣхъ да иматъ само мѣстно значение: за столицата и за членовѣтѣ частно, ако дружеството да не държеше високо знамето на славянската солидарность. Самото му название „Славянска Бесѣда“ съдържа цѣла програма, на която дружеството останъ вѣрно до днешния день. Дѣйствително, както казахме въ началото на тая статия — въ това дружество нѣмаше никога разногласие по нѣкой принципиаленъ въпросъ, нито между самитѣ Българи, нито измежду